

Til § 4.

I forhold til min.fsl. § 11 er forbuddet mod ægteskab mellem søskende udgået. Forbuddet har antagelig kun praktisk betydning i et forsvindende antal tilfælde, og blandt disse vil forbuddet ofte synes helt urimeligt. Det gælder således, hvor halvsøskende, der er opvokset hver for sig, måske uden at have kendt hinandens eksistens, i voksen alder træffer hinanden og ønsker at indgå ægteskab. De eugeniske indvendinger, som tidligere blev gjort gældende over for sådanne situationer, vil næppe nogen tillægge videnskabelig vægt i vore dage, og motiveringen kan herefter alene hvile på en moralsk formulering frygt for incest. Paragraffen forudsætter selvsagt en tilsvarende ændring af straffelovens § 210.

Til § 5.

Paragraffen er kun redaktionelt forskellig fra min.fsl. § 13.

Til § 6.

Ændringerne i forhold til min.fsl. § 14 er konsekvenser af nærværende forslags § 22.

Til § 7.

Det synes ikke rimeligt, at parternes pligt til at afgive „børneerklæring“ skal begrænses til „udenomsbørn“. Den kvindelige part vil, som min.fsl. er formulere, kunne fortie en graviditet og senere hævde, at fortilsen skyldtes, at brudgommen var barnefaderen. Det er bedst, at enhver tvivl på dette område bliver åbenbar, inden ægteskabet indgås. I øvrigt svarer paragraffen til min.fsl. § 15.

Til § 8-14 som helhed.

Paragrafferne svarer til kapitel 3 i min.fsl. Den væsentligste forskel mellem de to forslag består i, at adgangen til kirkelig vielse er bortfaldet i nærværende forslag, medens adgangen til kirkelig velsignelse er opretholdt. Ændringen giver sig i øvrigt det sproglige udslag, at ordet vielse er erstattet af bevidnelse, dels fordi ordet vielse egentlig kun med rette kan benyttes om den kirkelige handling, dels fordi ordet bevidnelse understreger, at den ægteskabsstiftende akt er parternes gensidige løfte om; at ville indgå ægteskab, medens myndighedernes funktion er af rent registrerende, bevislighedsskabende art.

Til § 8.

Paragraffen er kun redaktionelt forskellig fra min.fsl. § 16.

Til § 9.

Paragraffen er identisk med min.fsl. § 17.

Til § 10.

Stk. 1 er kun redaktionelt forskelligt fra min.fsl. § 22.

Stk. 2 svarer til min.fsl. § 19, stk. 2. Sætningen i min.fsl. om de anerkendte trossamfund er udeladt som formentlig overflødig i betragtning af, at den kirkelige vielse foreslås afskaffet, og at såvel de anerkendte som de ikke-ankendte trossamfund uden videre har adgang til at foranstalte kirkelige velsignelsesakter (eller vielser med blot kirkelig betydning) i den form, som de måtte ønske.

Til § 11.

Paragraffen svarer til min.fsl. § 23. Den eneste realitetsforskel består i, at attestens gyldighed foreslås begrænset til tre måneder. Risikoen for, at ægteskabsbetingelserne faktisk ikke mere er opfyldt på ægteskabsindgåelsens tidspunkt, bør formindskes mest muligt, og der synes ikke at være nogen reel årsag til, at gyldighedsperioden skal være længere, end det her foreslædes.

Til § 12.

Paragraffen svarer til min.fsl. § 24 med redaktionelle ændringer.

Til § 13.

Paragraffen er kun redaktionelt forskellig fra min.fsl. § 25.

Til § 14.

I forhold til min.fsl. § 26 er alene foretaget de ændringer, der har sammenhæng med, at den kirkelige vielse ikke opretholdes.

Til kapitel 3.

Kapitlet svarer til kapitel 4 i min.fsl. Afvigelse er i det væsentlige af redaktionel art.

Til § 15.

Paragraffen er kun redaktionelt afvigende fra § 27 i min.fsl.

Til § 16.

Paragraffen svarer til § 28 i min.fsl. med tre realændringer:

a) „Fejltagelser“ er udeladt som omstødelsesgrund som formentlig overflødig, idet der normalt enten vil være tale om ugyldighed efter § 13 eller om, at en af de under 1), 2) eller 3) nævnte omstødelsesgrunde samtidig er for hånden.

b) Betingelserne for, at svig skal kunne være omstødelsesgrund, er forenklet og samtidig gjort mere eksakte, derved at der tales om „grov“ vildledning, mens de mere moralistiske formuleringer,